

PAASWAKE

*Liturgie voor de viering van Stille Zaterdag op 4 april 2026
om 20.30 uur in de St. Margrytkerk te Easterlittens*

*Voorganger: ds. Corrie Bark-Bakker
Ouderling van dienst: Sietze Greidanus
Diaken: René Venema
Organist: Jetske Bakker
Koster: Durk Haagsma
Liturgische schikking: Annet Hankel
M.m.v. de Cantorij o.l.v. Martijn van Dongen*

Liturgische schikking

Johannes 19,38-42

Kern: vers 40

Ze wikkelden het lichaam van Jezus met de balsem in linnen.

Jozef van Arimatea, Nikodemus en de vrouwen die bij de kruisiging aanwezig waren, haalden het lichaam van Jezus van het kruis, wikkelden het in linnen doeken, balsemden het en legden zijn lichaam in het graf. Wat een zorg en liefde voor het lichaam van de Heer, naast het intense verdriet dat zij zullen hebben gehad. Het past ons om stil te zijn.

Schikking:

De schikking voor deze dag moet verstillen. Een enkele tak, een enkele bloem staan voor de zorg voor het lichaam. De doek is een verwijzing naar de balseming en het neerleggen in het graf. Door de doek is het leven niet meer zichtbaar.

~NACHTGEBED~

De kerk is spaarzaam verlicht. Het is stil.

De stilte wordt nu en dan onderbroken met het lied '**Blijf bij mij**' (NL/Fries) **door de Cantorij**

Blijf bij Mij en waak hier met Mij.
Wakend en biddend, wakend en biddend.

Bliuw bij My en weitsje mei My.
Weitsje en bid, weitsje en bid.

Evangelielezing: Matteüs 27,57-61

Zingen: Lied 592: Cantorij 1, Allen 2 en 3

1.

Stil ligt de tuin rondom het witte graf
waar zich de Heer voor ons verloren gaf.
Vrouwen en vrienden gaan rouwend in het zwart.
Zwaar als een steen weegt droefheid op hun hart.
Hoop is vervlogen en vriendschap weggevlucht.
Alles wat leeft, ja heel de schepping zucht.

3.

Eeuwige, uw gerechtigheid is groot.
Wek uw Gezalfde, wek Hem uit de dood.
Mogen wij hopen dat bij de dageraad
wij Hem herkennen als Hij voor ons staat?
Wordt dan uw hemelse vrede-rijk gesticht
hier op de aarde in het morgenlicht?

Zingen: lied 601

1.

Ljocht dat ús ropt oerein te kommen,
foartidich ljocht yn de_iere moarn,
wy stean hjir iensum en ferklomme,
oerspiel ús, ljocht, en fjurje_ús oan.
Dat wy net yn it tsjuster falle,
swiermoedich, swak en sûnder nocht,
fan gjin genede witte wolle,
sa doelleas en fan nimmen socht.

2.

Ljocht, fan myn stêd de stedehelder,
oanhâldend en oerwinnend ljocht.
Myn Heite ljocht en steefêst skouder,
draach my, jo bern dat nei Jo sjocht.
Ljocht, bern yn my, sjoch út myn eagen
oft earne al in wrâld ferskynt
dêr't minsken libje minskewardich,
dêr't elk yn frijheid frede fynt.

3.

Alles wurdt wei en sil tebrekke,
is it net ikere_op it ljocht.
Unfruchtber, leech is al ús sprekken,
ús dieden binne om 'e nocht.
Ljocht mei in stim dy't is te hearren
salang't ús hert slacht, sûnder mis.
Jo, leafste minskesoan, earstberne,
ljocht, lêste wurd fan Him dy't is.

Een kind vraagt:

Waarom is deze nacht anders dan alle andere?

Waarom liggen we niet te slapen, maar blijven we wakker in het donker?

En iemand antwoordt:

Dit is de nacht waarin we herdenken hoe God, zijn Naam zij geprezen, ons mensen steeds weer naar het licht leidt, ons ruimte en tijd geeft, en ons een weg wijst om te gaan.

Dit is de nacht van de opstanding van Jezus Christus en van iedereen die in Hem gelooft.

Dit is de nacht waarin het leven sterker blijkt dan de dood.
Dit is de nacht van de hoop op steeds weer een nieuwe dag.

**Zingen: Lied 139d 1^e keer cantorij (Nederlands),
2^e keer allen (Nederlands), 3^e keer allen (Frysk)**

Heel het dui-ter is vol van luis-ter door uw licht,
Hear it tsjuster is gjin tsjuster troch jo ljocht

de nacht is als de dag net zo hel - der.
De nacht is as de dei like hel - der.

~WOORDEN VAN LICHT IN DE NACHT~

1^e lezing Genesis 1 – na elke dag een couplet van

Zingen: Lied 162

1.

In het begin lag de aarde verloren
in het begin in de duisternis;
God sprak zijn woord en het licht werd geboren,
't licht dat vandaag onze dag nog is.

2.

In het begin zijn de wolken en luchten,
in het begin is de hemel ontstaan.
God sprak zijn woord en de wateren vluchtten:
zo bracht Hij scheiding en ruimte aan.

3.

In het begin is de aarde gekomen,
in het begin uit de diepte der zee.
In het begin kwam het gras en de bomen,
bloeiden de bloemen en graasde 't vee.

4.

In het begin zijn de sterren gaan branden,
in het begin kwam de zon en d' maan.
Boven het land en de zee en de stranden
wijzen zij wegen en tijden aan.

5.

In het begin kwamen vogels gevlogen,
in het begin werd hun lied al gehoord.
Vissen in 't water, wat leeft op het droge:
God schiep de dieren, elk naar hun soort.

6.

In het begin riep God mensen tot leven,
in het begin was het woord in hun mond.
Wat was het goed om op aarde te wonen,
wat was God blij dat de wereld bestond.

VOOR DE VEILIGHEID *doven we nu de kaarsen, houdt u de
kaars even rechtop voordat u hem even weglegt, totdat het
kaarsvet gestold is, de koster is u dankbaar hiervoor.*

Aan het einde van deze dienst steken we ze weer aan, zodat we
met het licht naar buiten gaan, de wereld in.

2^e lezing Exodus 14:15-22

Zingen: Lied 350 Allen: 1, 3 en 7, Cantorij 2 en 4

1.

Het water van de grote vloed
en van de zee zo rood als bloed,
dat is de aardse moederschoot,
dat is de diepte van de dood.

vleu-gels van vuur en a-dem, nieuw be-wind.
En ik ver-stond de eens ge-ge-ven woor-den:

4. Cantorij

dat Hij zijn volk bevrijdt, zijn huis herbouwt,
dat Hij ons dor gebeente doet herleven,
dat Hij zijn maaxsel vast in handen houdt,
dat in zijn boek mijn dagen zijn geschreven.

5. Allen

Die mij tot stem en wachter heeft gemaakt
dat ik zijn naam zou roepen in uw oren,
mensen der aarde, zo ontheemd geraakt:
die is uw God. Hij laat u niet verloren.

~DOOPVERNIEUWING~

Epistellezing Romeinen 6,3-4

Het doopwater wordt in de doopvont gegoten

Gebed bij het water

Doopgedachtenis

Zingen: Lied 351

U kunt langs het doopvont lopen en eventueel met de vingertoppen wat water op het voorhoofd brengen, als teken van het beamen van de doop.

1 In U zijn wij be - gre-pen,
in U zijn wij ge-doopt.

Uw dood werd ons ten te - ken,
 uw le - ven on - ze hoop.
 Nu we - ten wij voor - goed:
 Gij zult ons nooit be - ge - ven,
 uw li - chaam is ons le - ven,
 uw of - fer is ons bloed.

2.

Wij zijn in U begraven,
 wij staan met U rechtop.
 Wij zijn niet langer slaven,
 maar kinderen van God.
 Een wereld zijn wij oud,
 maar nieuw als deze morgen,
 geboren ongeborgen,
 verloren tot behoud.

3.

Die dood van één voor allen
 werd vruchtbaar in de tijd,
 het zaaizaad is gevallen,
 het loopt op oogsten uit.
 De zondvloed is voorbij,
 ziedaar de nieuwe oever,
 een duif koert in het lover,
 dit is de overzij.

~NAAR DE NIEUWE MORGEN~

Gebeden

Zingen: Lied 299 f: Cantorij: voorzang, Gemeente: allen

1 voorzang, 2 allen:

Heer, ont-ferm u,

1 voorzang, 2 allen:

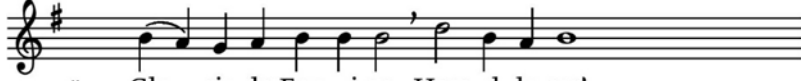
Chris-tus, ont-ferm u,

1 voorzang, 2 allen:

Heer, ont-ferm u o - ver ons.

voorzang Tegen het donker laten wij zingen,
meer dan een leven lang, grenzeloos groot,
heeft Hij hart voor mensen!

allen Glo - rie de Eeu-wi-ge, Hem al-le eer!

voorzang Glorie aan God alleen hoog in de hemel
en hier allerwegen, hier waar wij wonen
vrede voor mensen al zijn beminden –
zijn oog rust op hen.

allen Glorie de Eeuwige, Hem alle eer!

voorzang Laat onze adem U loven en zingen,

allen mach-ti-ge God, U ons le - ven een lied!

voorzang Zegenen wij U al onze dagen,
dragen uw naam als een vuur met ons mee.

allen Mach - ti - ge God, Gij licht zien - der - o - gen!

voorzang Machtige God, Gij Zoon en geliefde,
 hoor naar ons roepen, vragen om vrede;
 draag van ons weg alle dood zelfgekozen,

allen draag van ons weg heel de we - reld van schuld.

voorzang Gij zijt de enige, Gij onze Heer!

allen Gij toch de eer - ste, weg voor ons uit!

voorzang Onder uw vleugels vinden wij leven,
 komen op adem het duister voorbij.

allen Mach - ti - ge God, Gij, Zoon en Ge - lief - de,

krach - ti - ge Geest, al - le glo - rie aan U!

Epistellezing Kolossenzen 3,1-4

Zingen: Lied 338j: voorzang Cantorij, Allen 2 'Halleluja'

1 voorzang, 2 allen:

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

Voorzang:

Verheug u allen want de Heer is waarlijk verrezen!
 Laat ons juichen en zingen.

Allen: Halleluja, halleluja, halleluja.

Evangelielezing Marcus 16,1-8 (*staande*)

Zingen: Lied 624

1.

Christus, onze Heer, verrees, halleluja!
Heil'ge dag na angst en vrees, halleluja!
Die verhoogd werd aan het kruis, halleluja,
bracht ons in Gods vrijheid thuis, halleluja!

2.

Prijs nu Christus in ons lied, halleluja,
die in heerlijkheid gebiedt, halleluja,
die aanvaardde kruis en graf, halleluja,
dat Hij zondaars 't leven gaf, halleluja!

3.

Maar zijn lijden en zijn strijd, halleluja,
heeft verzoening ons bereid, halleluja!
Nu is Hij der heem'len Heer, halleluja!
Eng'len jub'len Hem ter eer, halleluja!

Zegen

Zingen: Lied 608

Na dit lied ontsteken we opnieuw onze kaarsen, aan de Paaskaars of aan elkaars kaars.

1 De step-pe zal bloei-en
de step-pe zal la-chen en jui - chen.
De rot-sen die staan
van-af de da-gen der schep-ping

staan vol wa-ter, maar dicht
de rot-sen gaan o - pen.
Het wa-ter zal stro-men
het wa-ter zal tin-telen, stra-len,
dor-sti-gen ko-men en drin - ken.
De step-pe zal drin-ken,
de step-pe zal bloei-en,
de step-pe zal la-chen en jui - chen.

2.

De ballingen keren zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde
één voor één, en voorgoed die keren in stoeten.
Als beken vol water als beken vol toesnellend water
schietsend omlaag van de bergen.
Met lachen en juichen – die zaaiden in tranen
die keren met lachen en juichen.

3.

De dode zal leven. De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken een stem zal ons roepen: Ik open
hemel en aarde en afgrond.
En wij zullen horen en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Orgelspel: "De steppe zal bloeien" van Johan Wentink